

řádu trestního rozsudky tyto od Mého ministerium předloží, podati nejvyššímu soudu, aby dal své dobré zdání o tom: jsou-li tu příčiny, aby se odsouzenému udělila milost, a byly-liby tu příčiny takové, jaký trest dočasný na místo trestu smrti mělby se ustanoviti. Dle toho učítež opatření, jehož jest potřebí.“

Ve Vídni dne 14. ledna r. 1851.

František Josef v. r.

Schwarzenberg v. r.

Přikazuje se tedy všem zástupcům státním, aby rozsudky smrti v moc práva veslé se všemi spisy a s dobrým, přímo po pře líčení sepsaným zdáním soudu porotního, který se má tehda, když se činí návrh, aby se udělila milost, prohlásiti i o tom, jak veliký trest dočasný se má substituovati, bez odkladu nejvyššímu soudu předložili, kterýž spisy tyto podlé vůle Jeho Veličenstva, připojiv k tomu své dobré zdání, podá k ministerium práv, aby je předložilo (§. 349. řádu tr.) Jeho Veličenstvu.

Ve Vídni dne 16. ledna r. 1851.

Schmerling v. r.

V ob. Zák. říš. a Věst. vlád. III. 13., vyd. a roz. 20. ledna r. 1851.

13.

Nařízení, dané od ministra záležitostí duchovních a vyučování

dne 16. ledna r. 1851,

platné v zemích korunních Dolních Rakousích, Čechách, Moravě, Haliči a Štýrsku, strany toho, že se má v místech, kde jsou university, dávati bohoslovcům zvláštní vyučování v právu církevním.

Bohoslovcům, ježto studují v místech, kde jsou university, bylo dosaváde přikázáno, studovati právo církevní na fakultě juridické. Podlé povahy věci jest toho však potřeba, aby se právo církevní přednášelo bohoslovcům jiným způsobem, nežli juristům, dílem proto, že jejich juridické přípravné vzdělání jest rozdílné, dílem pak proto, že mnohé části práva církevního pro bohoslovce jsou prakticky mnohem důležitější nežli pro juristy, a proto se jim musí přednáseti obsírněji. Pročež se také může předmět tento pro juristy i budoucně docela dobře v jednom pololetí přednáseti. Pro bohoslovce jest to však na všechn způsob příhodnější, aby se právo církevní po celý rok pět hodin týhodně přednášelo, jakož se to až dosavad v ústavách diécesánských stávalo. Z příčin těchto ráčil Jeho Veličenstvo nejvyšším rozhodnutím dne 20. m. m. schváliti, aby se bohoslovcům i tu, kde se učí právu církevnímu na fakultě juridické, zvláštní o něm držely přednášky, a to — pokud nebudou na ústavu bohosloveckém zřízení professori předmětu tohoto — od některého z tamních profesorů bohoslove-